

ת"פ 6177/08/14 - מדינת ישראל נגד גיל בקיש

בית משפט השלום בראשון לציון

14 אפריל 2015

ת"פ 6177-08-14 מדינת ישראל נ' בקיש

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה

נגד

גיל בקיש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם וב"כ עו"ד נגה

גזר דין

נגד הנאשם הוגש ביום 7.8.14, כתב אישום המייחס לו בשלושה אישומים עבירות אלימות כלפי בת זוגו.

בדיון שהתקיים לפני ביום 23.9.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בכתב האישום המתוקן בעבירות המיוחסות לו, ויפנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. בא כוח הנאשם הצהיר כי בדעתו לעתור לאי הרשעת הנאשם, ואילו התביעה הצהירה כי עמדתה היא להרשעה.

הנאשם אכן הורשע בעקבות הסדר הטיעון בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, והופנה אחר כך לשירות המבחן.

במה הודה והורשע הנאשם על פי כך?

על פי האישום הראשון הודה הנאשם כי בתאריך 4.8.14 סמוך לשעה עשר בלילה, בבית בני הזוג, עת שהה הנאשם ובת זוגו - המתלוננת - בדירה, כעס הנאשם על המתלוננת משהבחין כי היא שותה אלכוהול. הנאשם צעק עליה, ואיים עליה בכך שאמר לה: "אני לא אעבור את זה עוד פעם כמו שעברתי את זה מהגרופה שלי, מי שידבר אלי ככה זה יהיה הסוף שלו, אני אהרוס אותו." משענתה המתלוננת ואמרה לנאשם כי היא לא מפחדת ממנו וכי אין לו זכות להעיר לה לאחר שהסכימו להיפרד, השליכה המתלוננת לעבר הנאשם מצית. הנאשם השליך את המצית בחזרה על המתלוננת, קם ממקומו ותקף אותה בכך שמשך אותה משערה וגרר אותה לכיוון דלת הבית תוך שאמר לה "עופי מהבית", והטיח את ראשה בדלת הדירה. המתלוננת ניסתה להתגונן תוך שזעקה לעזרה. בנסיבות אלה, חסם הנאשם עם ידיו את פי

המתלוננת תוך שאומר לה פעם אחר פעם "סתמי את הפה שלך", ודחף את המתלוננת לתוך חדר האמבטיה, שם השכיבה על הרצפה התיישב עליה באופן שביד אחת חסם את פיה ובשנייה חנק אותה, המתלוננת ניסתה להתגונן ושרטה את הנאשם והמשיכה לזעוק לעזרה. כתב האישום מנוסח באופן קלוקל אך מהעובדות עולה כי מפיה הנאשם ניגר דם אשר לכלך את ידי הנאשם לפיכך קם לשטוף ידיו, משעשה כן, נטלה המתלוננת סבוכה והשליכה אותה אל גבו של הנאשם, נטלה מגב ובאמצעותו ניסתה להתגונן, בנסיבות אלה יצא הנאשם ונכנס לחדר השינה והמתלוננת נטלה כוס זכוכית שברה אותה על הרצפה על מנת שהנאשם לא יוכל לתפוס אותה וברחה אל מחוץ לדירה, לאחר ששמעה ששוטרים בדרך (כך לשון כתב האישום). כתוצאה ממעשי האלימות הללו נגרמו למתלוננת נפחות בראשה, המטומה ברירת חלל הפה והמטומה ושריטה בזרוע ואמת יד ימין.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש.

על פי האישום השני הודה הנאשם כי בין התאריכים 20.7.14 ו- 18.7.14 התארכה בבית הנאשם והמתלוננת חברתה של המתלוננת בשם שלי פאר. במהלך האירוע שוחח הנאשם עם החברה על הרגלי המין שלו. המתלוננת העירה לו שיפסיק לדבר על הנושא כי עכשיו היא בת הזוג שלו. משכך איים הנאשם על המתלוננת בכך שהתקרב לפניה, הניף ידו אליה ואמר לה: "אף אחת לא תשתיק אותי". עוד הודה הנאשם כי ביום 20.7.14 ליוותה המתלוננת את חברתה, בשעה 15:43 שלח הנאשם למתלוננת מסרון ואיים עליה בכתבו: "יא בת זונה אמרתי לא להביא אותה יותר הביתה את עושה מאחורי הגב שלי? נתראה בתשע וחצי את הפעם תשלמי על זה."

הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של איומים.

בעקבות הסכמת הצדדים והחלטתי בהמשך לכך, הופנה הנאשם לשירות המבחן אשר הגיש תסקיר עובר לדיון שהתקיים לפני ביום 23.2.15. שירות המבחן בחן ושקל כל הנסיבות הרלבנטיות לעניין. מתוך התסקיר עולה כי מדובר באדם שאורח חייו עד לאירועי כתב האישום, התנהל באופן נורמטיבי ביותר. אדם אשר גדל בסביבה ובחברה נורמטיבית. לראשונה נישא בגיל 20 והתגרש כעבור שנתיים. מנישואין אלה, לנאשם בת בגיל 3. הרקע לכתב האישום הוא קשר זוגי שפיתח הנאשם כשלוש שנים לאחר גירושיו. קשר שהיה רווי קונפליקטים, כעסים ומתח בינו לבין המתלוננת על רקע החלטתם להיפרד. הנאשם שולב בהליך טיפולי רלבנטי בוויסות דחפים במצבי לחץ. סופו של דבר המליץ שירות המבחן לבטל הרשעת הנאשם, לחייבו בשל"צ ובפיקוח שירות המבחן.

בטיעוני התביעה לעונש עתרה התובעת לדחות המלצת שירות המבחן. יתירה מזו, עתרה התובעת להשית על הנאשם, בין יתר העונשים, עונש של מאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות. התובעת הפנתה תשומת הלב לאלימות הקשה שגילה הנאשם באישום הראשון. בתוך כך, לצורך ההמחשה הגישה צילומי המתלוננת בהם נראות החבלות שספגה המתלוננת כתוצאה מאלימות הנאשם. התובעת הפנתה חיציה לערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם, דהיינו פגיעה בשלמות גופה ונפשה של המתלוננת אשר הייתה בת זוג של הנאשם אותה עת.

בא כוח הנאשם עתר לקבל המלצות שירות המבחן דהיינו להימנע מהרשעת הנאשם. בבואו לעתור לכך, הפנה הסניגור

לעדות אמו ולמסמכים שיש בהם כדי לבסס עתירה זו. המסמכים מראים לפי שיטת בא כוח הנאשם כי מדובר באדם נורמטיבי אשר שירת שירות מלא בצה"ל, שומר על יציבות תעסוקתית ויתירה מזו המתלוננת ביקשה לבטל התלונה שהגישה נגד הנאשם.

כמו כן, הפנה הסניגור לאמור בתסקיר שירות המבחן, שיש בו כדי לעמוד לצידו של הנאשם ולבסס אי הרשעה. בא כוח הנאשם לא התעלם כי אין במקרה שלפני פגיעה קונקרטית בגין ההרשעה. בשלב מאוחר לטיעונים לעונש הגיש פסקי דין שלטעמו של הסניגור יש בהם כדי לבסס אי הרשעה גם במקרים שאין פגיעה קונקרטית בנאשם.

אקדים ואומר כי איני מקבל עתירת הנאשם בין היתר איני מקבל גישת בא כוחו באשר לאי הרשעה גם אם אין מדובר בפגיעה קונקרטית בנאשם בגין הרשעתו. כאן המקום להציב הכלל והוא שאדם יורשע בגין עבירה פלילית שביצע. החריג הוא באי המידתיות שיש בין מהות המעשה הפלילי שעשה הנאשם אל מול הפגיעה הקשה שתהיה לנאשם עם הרשעתו.

יש להדגיש לבל יישכח הדבר. כל הרשעה יש בה, מעצם הכתם הפלילי שבהרשעה, כדי פגיעה בנאשם. אך אין לשכוח, שכן לעיתים, בשמיעת טיעונים בעניין זה כמו גם בדיונים בהם טוען נאשם ועותר לאי הרשעתו משום הפגיעה שיש בהרשעה, העיקרון נדחק לקרן זוית - אין לנאשם להלין אלא על עצמו. הנאשם, הוא אשר עבר עבירה פלילית ופגע בציבור ומשום כך הציבור מצא כי ראוי שישא בכתם הפלילי, ומה לו כי ילין כיום שעצם ההרשעה תפגע בו? שהרי אם נקבל התיזה שיש לשקול ביטול הרשעה לכל אלה שיש בהרשעה, מעצם טיבה, לפגוע בו, ממילא אתה אומר שיתהפך הכלל עם החריג, וככל שאדם יבקש למנוע הרשעתו בדין משום הכתם הפלילי, תיעתר בקשתו. משום כך, ממילא נגיע כי הכלל יהיה באי ההרשעה והחריג יהיה בהרשעה. האם זו כוונת השיטה לפיה אנו הולכים? ברור שלא.

הנאשם ביצע מעשי אלימות חמורים בבת זוגו החלשה ממנו מכל בחינה. הנאשם תקף את המתלוננת האומללה משום שהעזה להחציף פנים אליו. הנאשם גילה יחס מתנשא ומזלזל בבת זוגו, משום היותה חלשה פיזית, עובדה שהוכחה בתקיפתה הקשה והמכוערת. יש אך להעלות בדמיון המחזה שהנאשם השכיב המתלוננת על רצפת חדר האמבטיה תוך שהתיישב עליה, בידו האחת חוסם את פיה ובשנייה חונק אותה. אם אכן, נדמה המחזה בעיני רוחנו, אזי באופן ברור ונחרץ נדחה בקשת הנאשם להימנע מהרשעתו. איני מוצא במכתב המתלוננת לבטל התלונה נגד הנאשם כמשקל נגד לגודל ולחומרת אלימות הנאשם. אין במכתב זה כדי להקהות חומרת האלימות שגילה הנאשם כלפי המתלוננת.

יתירה מזו, אין בהרשעת הנאשם כדי פגיעה קונקרטית בו. כפי שהבעתי דעתי לעיל, הפגיעה הקונקרטית היא המרכיב העיקרי שיש בו כדי להחריג ההרשעה במקרים המתאימים דהיינו בעבירות שאינן ברף חומרה גבוה. עינתי בפסקי הדין שהציג בא כוח הנאשם. כולם עניין אחד להם והוא חריג שהתפתח בעת האחרונה בנושא המכונה "בגירים צעירים". לא מצאתי להרחיב הדיבור בנושא עקרוני זה שמצא מקום בשיטתנו המשפטית. הנאשם אינו בגדר "בגיר צעיר". הנאשם אדם מבוגר, בין 28 בעת שביצע מעשי האלימות כלפי המתלוננת. מערכת היחסים הזוגית בה היה אותה עת באה לאחר שהיה נשוי בעבר התגרש ומשום כך, חווה ניסיון חיים. אין להשוותו לאותם נאשמים שגילם קרוב לגיל הבגירות ומעשיהם דומים למעשי הקטינים שמשפטנו נוהג עמם באורח שונה משל הבגירים.

באשר לעונש הראוי. התביעה כאמור הציבה מתחם עונש שבסופו של דבר עתרה למאסר שירוצה בעבודות שירות. איני מקבל עתירה זו לעונש. אני סבור כי מתחם העונש במקרים אלה, במיוחד כפי המפורט באישום הראשון, לפי שאיני נותן משקל רב לאמור באישום השני, שאינו ברף חומרה גבוהה, הוא בין מאסר על תנאי למאסר למשך חודשים מספר שיש וירוצה בעבודות שירות. אני קובע זאת לנוכח המאות הרבות של כתבי האישום המוגשים מידי שנה לבתי משפט השלום במיוחד על ידי התביעה המשטרתית. הניסיון המצטבר בכל מאות כתבי האישום הללו שרבים מהם דומים או כמעט זהים לאישום הראשון, מראה כי סיום ההליכים הוא במאסר מותנה ולא דווקא במאסרים בפועל. כפי המפורט בתסקיר שירות המבחן, מדובר באדם נורמטיבי שהנימוקים המפורטים בתסקיר לאי הרשעה טובים וראויים כנימוקים להקלה בדין.

באשר להמלצת שירות המבחן. לשיטתי אני נותן משקל רב לתסקירי שירות המבחן, ולהמלצותיו. אלא שהאמור בתסקירים הוא בגדר המלצה לבית המשפט ואין בו חזות הכול. בית המשפט יגזור הדין על פי כללים רחבים יותר ואמות מידה שונות, לעיתים, מאלה של שירות המבחן. בית המשפט ישקול בצד האינטרס האישי של הנאשם גם את האינטרס הציבורי שיש בהענשת אדם שנקט אלימות כה קשה כלפי בת זוגו. ממילא בית המשפט ישקול מדיניות הענישה הרווחת במקרים אלה.

אשר על כן, אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירת אלימות כלפי אדם לרבות איומים.

קנס בסך 500 ש"ח או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1/6/2015.

ככל שהנאשם או מי מטעמו הפקידו סכום כסף כערובה לשחרורו הרי הקנס יקוזז מתוך ההפקדה ואם תשאר יתרה אזי תועבר לאדם שהפקיד ההפקדה.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ה ניסן תשע"ה, 14/04/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפעת מינאי